

Kollektiivisen keljutuksen saari 7.3.2013 / Keke

Toiselta nimeltään Bahrain. Kuten jo otsikosta voi päätellä tiedossa on tilitystä, mutta siihen on tällä foorumilla eteniin tästä suunnasta totuttu. Vahingon ilo tunnetaan myös iloista aidoimpana, joten edessä saattaa olla joillekin antoisia lukuhetkiä.

Edellisviikon tyyliin karsinta oli 8+8 sarjaa ja erää oli tarjolla viisi. A ja B erää varten saavuimme liian myöhään ja näin ollen arvoimme C-erän perustuen ei mihinkään. Oletuksena kun oli ettei uusinnalle ole tarvetta ja sama se on, missä erässä sutii.

Kenttälänaus oli täysin sama kuin edellisenä vuonna, mutta jo ensimmäisen erän tuloksista saattoi päätellä, että jotain on tapahtunut. Aamuerässä kanssamme soti Kuwaitin maajoukkue ja monta muuta Abdullahia. Ei ollut riemulla rajaa, kun koko Kuwait otti ja lanasi nelosesta alusta loppuun. Yllättäen erämme tulostaso jäi nolla tasolle. Allekirjoittaneen 1705 oli erän kolmas ja seuraavassa erässä sillä olisi irronnut 12:sta tila ja edellisessä erässä 13:sta. Tope parsi kasaan 1749, jolla irtosi erän voitto. Pelkästään finaaliin pääsy näytti jo aika utopistiselta, sillä raja tuli olemaan korkea (+230) ja tulokselliset mahdollisuudet erässämme varsin rajalliset. Tästä luovuttaneina päätimme lyödä aamusta lekkeriksi heti ekasta harjoitusheitosta lähtien.

Vaan toisin kävi. Tope oli ilmeisesti kumartanut Mekkaan, koska a) itse en myönnä ja b) kuwaitin latupartiola oli ollut tyynty liian hyvin ja aamuerä ei nappaillut. Ikävää! 9 keilaajaa loisti poissaolollaan, mikä on prosentuaalialueesti kohtuu merkittävä siivu kahdestakymmenestä neljästä. Annettiin lapaan ja me molemmat saimme lauottuakin kohtuullisesti ja paransimme noteerauksiamme 100p mieheen. Ovet finaaliin aukesivat ja suorittaminenkin oli jo selvästi vähemmän huonoa kuin mantereella. Topperi lunasti yhden byen ja säästy i aamurääkiltä.

Ja todellinen pannari se olikin. Ensimmäinen virhe oli herätä, toinen nousta sängystä ja kolmas poistua huoneistoista. Muka luottavaisin mielin allekirjoittanut ryhtyi tappeluun kuudesta jatkopaikasta yhdentoista muun kanssa. Ironisinta tässä koko leikissä oli se, että ei lähtenyt montaakaan sellaista oksennusta, jotka kelaisi jo merkeillä takaisin jos mahdollista. Yleensä niitä lähtee noin seitsemän sarjaan. Jo toisessa sarjassa kipitti kurre muuntajaan kuuden kaverinsa kanssa kun 7-10 virnisti paanan päässä kolmesti. Kolmen sarjan jälkeen oltiin vielä tukevan 6 pisteen turvin jatkamassa ehtoosta, mutta sitten oli aika vastaanottaa märkä rätti naamalle. 205,204, 204 ja littäpeukku. 13kymppiä, 4 imukasia ja muutama seiska jättivät tulokset kahteennollaankymmeneen ja ohi mentiin paristakin suunnasta. Viimeisessä ruudussa oli vielä saumat lunastaa jatkopaikka kaadolla, kohtalainen kipitys ja pakettiseiska. Oli aika lentävän lähdon. 12 minuuttia ja keke istui taksissa hammasta purren.

Koska reportterimme poti eppistä ärteetä ja pakeni paikalta ennekuin Tope oli vuorossa, jäi raporteeraminen tulosten varaan. Onneksi se ei ole lajista työkseen silloin tällöin kirjoittaville ongelma, joten amatöörirustaaja selvisi hienosti ilman pienintäkään omantunnon kolausta.

Emiiri taisteli jatkopaikasta tiukasti kunnes romahti viidennessä sarjassa kahteen huonoon heittoon, joista molemmista jäi isoreikä (7- 10) kaatojen väliin. Ennen viimeistä sarjaa HRH oli vielä kuudentena, utta ei löytänyt viimeiseen sarjaan kunnon vierettä (232!!!!) ja tippui seitsemänneksi. Tulostaso näytti jo elpymisen merkkejä, kun seuraavalle päivälle vaati 1350 ja aamulla 124x oli tarpeeksi.

Kilpailu ottaa ja jatkuu vielä huomenna, koska voittajakin on vielä kruunaamatta, mutta kukkaruukuille riitti kun kerrottiin, missä oli kyniä. Uutisointi päättyy siis tähän.

Näihin tunnelmiin hiljenee aavikko ja tarinointia jatketaan määrittelemättömästä mitteloästä määrittelemättömän ajan kuluttua.

So long,
Kukkaruukku